

Xarxa de Camins i Senders del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt de Matadepera

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Emplaçament: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac

Coordenades:

Latitud: 41.637100011743
Longitud: 2.0232203092379
UTM Est (X): 418647
UTM Nord (Y): 4609946

Classificació

Número de fitxa: 08120 - 440
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: XI-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Diputació de Barcelona. Rambla Catalunya, 126 08029 Barcelona
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 20/05/2021 - 07:44

Descripció

La infraestructura de la Xarxa de vies i camins en el cas de l'espai natural està format per tres tipus de xarxes diferents:

La xarxa rodada principal, integrada per les carreteres, que travessen pel parc. Són necessàries per a la comunicació entre els nuclis de població.

La xarxa rodada secundària, integrada per un seguit de camins rurals i forestals, pistes forestals que configuren l'estructura bàsica de l'espai natural protegit. Permeten la comunicació entre masos dispersos, prevenció i extinció d'incendis forestals i faciliten les tasques de vigilància i els accessos als agents rurals, bombers i ADF a més d'altres tipus d'emergències. També permeten arribar als diferents equipaments.

La xarxa de senders excursionistes, integrada bàsicament pels Senders de Gran Recorregut (GR), de més de 50 quilòmetres, validats pels organismes competents. Els itineraris de Petit Recorregut (PR), d'entre 10 i 50 quilòmetres. Finalment, els Senders Locals (SL), de menys de 10 quilòmetres.

Cadascun d'aquests senders està senyalitzat a partir de dues ratlles paral·leles disposades horitzontalment, pintades normalment en el tronc d'un arbre, una roca o en un suport resistent i visible per a l'excursionista. El sender GR està pintat amb una ratlla vermella i al dessota una de blanca. El sender PR, és groga i blanca i el SL, verda i blanca. A banda d'aquests senyals, es pot donar el cas, que durant el trajecte, trobem el mateix senyal en forma d' "X", quan això passa, la marca avisa de què se segueix una direcció incorrecta.

A banda d'aquesta tipologia també hi ha els senders urbans circumscrits a un àmbit urbà, tingui la dimensió que tingui. En aquest cas els senyals són de color groc i vermell.

Tots ells estan perfectament protegits i fora d'aquestes àrees bàsiques, només es permetrà obrir nous camins i pistes si l'explotació de recursos forestals i agrícoles, la millora de l'accés a edificis i instal·lacions, la prevenció d'incendis o la restauració de masses forestals ho exigeix.

Dins del Parc, s'inclou, el **Camí Ral de Coll Daví**, un itinerari senyalitzat amb fites. Aquesta ruta segueix l'antic camí Ral de Barcelona a Manresa creuant per la serra de l'Obac. L'itinerari transcorre pel sector de la Barata (BV.1221 -PK 9,2), amb les referències històriques al bandolerisme succeïdes entorn de l'Hostal de La Barata.

El **Camí dels Monjos**, (PR-C 31) un camí històric d'origen medieval que connecta els monestirs benedictins de Sant Llorenç del Munt situat al cim de La Mola (Matadepera), amb el de Sant Cugat del Vallès. En el tram final del camí amb els seus diferents troncals, permet conèixer Can Pobla, la cova o el morral del Drac fins a La Mola.

El **camí de Coll d'Estenalles a La Mola (SL – C 54 / IP-4)** que tot i que no s'origina dins del municipi, si que procedent de Mura, ressegueix la Carena del Pagès i en arribar al Collet dels Tres Termes, baixa en direcció als Òbits, retorna enrere per anar en direcció al Morral o Cova del Drac i fins al monestir de Sant Llorenç del Munt.

A la Mola des de Can Robert, (SL- C 50) una ruta pensada per a mostrar la riquesa del patrimoni natural i cultural, adaptada per al públic familiar de 10,2 km. El sender inicia el seu recorregut a la Torre de l'Àngel (Punt quilomètric 7 de la carretera de Talamanca). En el transcurs de la ruta, es poden veure forns de calç, , el trull i el mas mig ensorrat de Can Robert (actualment hi ha un estacionament que permet iniciar la ruta des d'aquest indret). En direcció a Can Pobla, per sobre de Can Robert, les restes de varies tombes medievals i poc abans d'arribar a l'antic mas, l'avenc del Club. Un cop vorejada Can Pobla, envoltats per un paisatge excepcional, el camí costerut enllaça amb el Camí dels Monjos, travessant pels horts de la comunitat, varies coves i abrics. Un cop arribats al monestir, si el temps ho permet, es podrà gaudir del paisatge i visitar l'església i el centre d'interpretació i avituallar-se si és necessari. El retorn es fa per la

Canal de l'Abella un cop deixat enrere el Morral o Cova del Drac que ens conduirà de nou fins a la Torre de l'Àngel.

Santa Agnès. La ruta s'origina al municipi veí. Però des del santuari de la Mare de Déu de les Arenes permet endinsar-se per la Canal de Santa Agnès fins a l'ermita, parcialment construïda en una balma.

Tret d'aquests senders senyalitzats, la muntanya de Sant Llorenç té altres corriols, la majoria conservats per excursionistes i bons coneixedors del terreny. Antics camins de bast, de gent de muntanya com carboners, calcinaires, pegaires, i tots aquells oficis relacionats amb l'exploració forestal. Aquests camins, recorren la muntanya d'un costat a l'altre, paral·lels, arran de cingleres. Gran part del recorregut no està adaptat per al públic familiar, degut a la perillositat que comporta travessar alguns dels passos més estrets. En el seu recorregut es poden veure antigues sùties i places carboners i les restes d'alguna barraca de carboner, fonts o surgències intermitents, com la font de Neda, la font de la Soleia, la font de les Mosques o la del Senglar, la font del Raig i la de les Àligues tot descobrint un paisatge feréstec excepcional. Ens referim al **Camí dels Maringes**, al **Camí de la Font Soleia** i al **Camí de la Senyora** sotmesos als capricis de la natura i on vist des de lluny, fa difícil establir una línia visual del recorregut. El camí més feréstec i menys freqüentat és tal vegada el dels Maringes. La darrera nevada en va fer desaparèixer una part i només els bons coneixedors de la muntanya, amb paciència varen obrir un estret pas entre els arínjols i roquissars.

Observacions:

El Decret 166/1998 de Regulació de l'accés motoritzat al medi natural, desenvolupa la Llei 9/1995 de regulació de l'accés motoritzat al medi natural i en concreta la definició dels camins, els continguts dels inventaris comarcals, entre altres.

Després que la Diputació de Barcelona promogués una campanya de civisme al parcs naturals, el considerable augment de bicicletes tot terreny a la muntanya ha creat tensions entre els excursionistes i nous practicants que sovint no tenen adquirits els coneixements bàsics de seguretat i respecte per la pràctica de la BTT en zones de muntanya.

Per sensibilitzar aquests col·lectius, la Federació Catalana de Ciclisme i la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya s'hi ha afegit amb una campanya per promoure el civisme i conscienciació en seguretat i respecte al medi ambient amb l'edició de dos tríptics informatius.

Bibliografia

AA.VV (1989). Camí dels Monjos. De Sant Cugat del Vallès a Sant Llorenç del Munt. Comitè Català de Senders. PR-C 31. Federació d'entitats excursionistes de Catalunya. Tarragona.

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Volum IV. Catàleg de Béns.

FONT SEGURA; X. i MUNUERA BERMEJO, J. (2014). *Matadepera: patrimoni cultural*. Ajuntament de Matadepera.

SAMPER GISBERT, Marc (2015). Els senders de Sant Llorenç. Treball de Recerca. IES Matadepera. Treball inèdit.

SUADES, Ramon; SENYAL, Jordi (2020). Mapa Interactiu de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac.

Enllaços d'interès:

<https://parcs.diba.cat/documents/215256/215382/MapaInformadorSant+Llorenc.pdf/8...>
<https://parcs.diba.cat/documents/215256/215382/MapaInformadorSant+Llorenc.pdf/8...>

